

מ"ת 33522/02/14 - מדינת ישראל נגד ראמי מוחתסב, עאמר רשק

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 33522-02-14 מדינת ישראל נ' מוחתסב(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 0-6010-53033-2014

בפני	כב' השופטת דנה כהן-לקח
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. ראמי מוחתסב (עציר) 2. עאמר רשק (עציר)

החלטה

לפניי בקשה לעצור את המשיבים (שהינם גיסים) עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם.

כתב-האישום

1. כנגד המשיבים הוגש כתב-אישום במסגרתו מיוחסות להם עבירות כדלקמן: קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); התפרצות לבנין שאינו מקום מגורים או תפילה לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין (ארבע עבירות); ניסיון גניבה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 384א(ב) לחוק העונשין (ארבע עבירות); נסיבות מחשידות בכוונת פריצה לפי סעיף 410 לחוק העונשין; וכן היזק לרכוש לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

בקצרה אומר כי לפי הנטען בכתב-האישום, בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, הנאשמים, ר.ג. ואחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן גם: הקושרים), קשרו קשר לביצוע פשע שמהותו התפרצות למחסנים וגניבת רכוש הבעלים מתוכם. במסגרת הקשר ולשם השגת מטרותיו, פעלו כלל הקושרים להצטייד מבעוד מועד באמצעי תחבורה והובלה הכוללים מספר כלי-רכב פרטיים, משאית וכן משאית-גרר בה הונח מכשיר המשמש לשיבוש תדרים. בהמשך לכך, בלילה שבין ה- 21.1.2014 לבין ה- 22.1.2014, בין השעות 23:30 - 00:30, התפרצו הנאשמים ביחד עם האחרים לבית עסק לביגוד במושב תנובות (להלן: "מחסן תנובות"), תוך שיצרו פתח בתקרה ונכנסו דרכו למקום. בנו של בעל העסק אשר בדק את מצלמות האבטחה מרחוק, הזעיק סייר למקום וזה הבריח את הפורצים אשר נמלטו ללא השלל המוערך בכ- 600,000 ₪. בהמשך לכך, בלילה שבין ה- 28.1.2014 לבין ה- 29.1.2014, בין השעות 23:00 - 00:30, התפרצו הנאשמים ביחד עם האחרים לבית עסק למוצרי היגיינה וצריכה הממוקם במושב טירת יהודה (להלן: "מחסן טירת יהודה"), תוך שיצרו פתח בתקרה ונכנסו דרכו למקום. הנאשמים עקרו את האזעקה ממקומה, ניתקו את כבלי התקשורת ואת מצלמות האבטחה. במהלך ההתפרצות הגיע סייר אבטחה למקום והפורצים נמלטו,

מבלי שלקחו סחורה שהייתה במקום בשווי המוערך במיליון ₪. בלילה שלאחר מכן, בין ה- 29.1.2014 לבין ה- 30.1.2014, בין השעות 22:00 - 02:00, התפרצו הנאשמים ביחד עם האחרים לבניין אשר משמש כעסק למכר משקאות בנצרת עילית (להלן: "מחסן מעיינות נצרת"). כל אותה עת, סבבה משאית-הגרר את האזור בו נמצא בית העסק "מעיינות נצרת", תוך שמשבש התדרים פועל ומונע מהאזעקה של בית העסק להישמע ולהיות משודרת ברשת הסלולארית אל בעל העסק. באותן נסיבות, הנאשמים ואחרים התפרצו אל בית העסק "מעיינות נצרת" בכך שעיקמו קיר פח של מפעל אשר לו קיר משותף עם בית העסק "מעיינות נצרת", נכנסו למפעל ושברו חלקים בקיר בטון משותף עם בית העסק המדובר, כך שנוצרו שני חורים בקוטר רחב המאפשר כניסת אדם לתוך המבנה. במהלך ההתפרצות, הופעל גלאי עשן ובעקבות זאת הגיע למקום סייר אבטחה. בשלב זה, הפורצים נמלטו מהמקום מבלי שלקחו סחורה שהיתה בבית העסק "מעיינות נצרת" בשווי המוערך במיליון ₪. למחרת היום, ביום 30.1.2014, בסמוך לשעה 23:00, התפרצו הנאשמים והאחרים למחסן לשיווק ממתקים בבית שמש (להלן: "מחסן הממתקים"), תוך שיצרו פתח בתקרה ונכנסו דרכו למקום. הקושרים הפעילו את משבש התדרים על-מנת למנוע מהאזעקה במקום להישמע ולהיות משודרת ברשת הסלולארית אל בעל המחסן. באותן נסיבות ובהיותם במחסן הממתקים, הרסו הנאשמים ואחרים את מרכזיית בזק שאיגדה את כבלי התקשורת של מצלמות האבטחה במקום, תלשו את מרכזיית הטלפונים הנמצאת במשרד מנהל מחסן הממתקים, חתכו את הכבלים ברכזת המחשבים ושברו את התקרה האקוסטית כדי להגיע לכבלי התקשורת. בכך פגעו הנאשמים בנכס במזיד וגרמו לנזק המוערך בכ- 10,000 עד 15,000 ₪. בשלב כלשהו הגיע למחסן סייר של חברת אבטחה, והנאשמים ואחרים נמלטו מהמקום בלא שגנבו דבר.

בד בבד עם הגשת כתב-האישום המתואר, הוגשה הבקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים המונחת לפניי.

ראיות לכאורה

2. בפתח הדברים, יובהר שאין מחלוקת כי עסקינן בתיק שראיותיו נסיבתיות. בהעדר הסכמה בין הצדדים בסוגיית הראיות לכאורה, השאלה אותה יש לבחון הינה האם מכלול הראיות הנסיבתיות בתיק מקים לכל הפחות סיכוי סביר להרשעתם של המשיבים; או שמא גם אם יינתן מלוא המשקל לכלל הראיות הנסיבתיות שבתיק, לא ניתן יהיה - ולו ברמה של סיכוי סביר - להרשיע את המשיבים (ראו: בש"פ 4844/13 קופר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (25.7.2013) מפי כב' השופט הנדל). בהקשר זה יוער כי כאשר מדובר בראיות נסיבתיות, עליהן להיות בעלות עוצמה מספקת שתקשור את ביצוע העבירות הנטענות בכתב-האישום למשיבים, בדרך שיש בה משום הקמת סיכוי מהותי להרשעתם (בש"פ 2911/08 שוקרון נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (10.4.2008) מפי כב' השופט דנציגר).
3. מעיון במכלול חומר הראיות במבט-על עולה תמונה של חבורת קושרים שפעלה יחדיו במספר הזדמנויות, על-מנת להתפרץ למחסנים של בתי-עסק בהם מצויה סחורה בשווי של מאות אלפי ₪ (לעניין האחרון ראו: מזכר של דוד לוי מיום 12.2.2014). מדובר בחבורה שכללה מספר ניכר של מעורבים, אשר לצורך ביצוע העבירות עשתה שימוש במספר כלי-רכב (חלקם שכורים), וכן במשאיות. על אחת המשאיות (ל.ז. 58-207-61) נמצא בדיעבד מכשיר המשמש לשיבוש תדרים (לעניין האחרון ראו: דו"ח פעולה של איתי מילוא מיום 3.2.2014, תמונה וכן חוות-דעת מומחה מיום 6.2.2014). מחומר הראיות אף עולה לכאורה כי נעשה שימוש בטלפונים ניידים "מבצעיים".
4. לכאורה, אחד המעורבים המרכזיים באותה חבורת קושרים, היה אדם בשם ראמי ג'בר (להלן: ג'בר), שהמשטרה ביצעה עיקובים אחריו באופן סמוי. בתיק קיימות מספר הודעות משטרתיות של אנשים שהעידו כי ג'בר שילם

להם כספים על-מנת לרשום על-שמם משאיות שמאוחר יותר נטלו חלק באירועים נשוא כתב-האישום - לרבות המשאית שבתוכה נמצא מכשיר משבש התדרים - בעוד המשאיות נמסרו לשימוש של ג'בר (ראו למשל: הודעת אהמד חמודה מיום 11.2.2014; וכן הודעת ראפת ג'בר מיום 11.2.2014). אותו ג'בר נפטר ביום 2.2.2014 בתאונת-דרכים בה היה מעורב בכביש מס' 6. המשיבים וחשודים נוספים ניגשו לרכבו של ג'בר זמן קצר לאחר התאונה בה מצא את מותו בכביש מס' 6, ואז נעצרו על-ידי המשטרה שכפי הנראה החליטה באותו שלב לעבור לחקירה גלויה.

5. כפי שיפורט להלן, בחינת חומר הראיות מעלה כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה ניכרת לכך שבכל ארבעת המקרים המפורטים בכתב-האישום, אמנם בוצעה עבירה של התפרצות על-ידי מספר ניכר של מעורבים, או לכל הפחות ניסיון לכך. השאלה העיקרית העומדת להכרעתי הינה האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית מספקת הקושרת את המשיבים עצמם לעבירות המיוחסות להם. לצורך בחינתה של שאלה זו, אתייחס תחילה לשאלת קיומן של ראיות הקושרות את כל אחד מהמשיבים לכל אחד מארבעת האירועים המתוארים בכתב-האישום. לאחר מכן, אתייחס לחומר הראיות בעניינם של שני המשיבים במבט-על ובאופן כולל, וזאת אל מול גרסת המשיבים בחקירתם במשטרה ובחינת טענות ההגנה.

(א) בחינת התשתית הראייתית הלכאורית בנוגע לכל אחד מארבעת האירועים נשוא כתב-האישום

6. **בכל הנוגע לאירוע במחסן תנובות** - מדו"חות העיקוב עולה לכאורה שבלילה שבין ה- 21.1.2014 לבין ה- 22.1.2014 שלוש דמויות היו מעורבות בטיפוס על גג מחסן תנובות, בעוד שתי דמויות אחרות המתינו להן בסמוך. לאחר מכן, חמש הדמויות ברחו מהמתחם. מדו"חות העיקוב עולה בבירור כי בפעולה בכללותה, היו מעורבים מספר כלי-רכב (ראו: דו"ח אישי של עוקב 6030; דו"ח אישי של עוקב 308). מעדותו של בעל העסק במשטרה עולה כי במצלמות המותקנות במחסן, נצפו בעת הרלוונטית הבזקי פנס בשני מקומות שונים בתוך המחסן, בלא שנראו דמויות במצלמות. על רקע זה, הזעיק בעל העסק סייר של חברת אבטחה שהגיע למקום (לכאורה, הדבר יכול להסביר את סיבת ההימלטות של הדמויות מהזירה). בעל העסק עצמו טען כי לדעתו, באותו הלילה לא נכנסו אליו לעסק, ולכן לא פנה מיזמתו להגיש תלונה במשטרה (ראו: הודעת בעל העסק מר בן יוסף מיום 27.1.2014, תיק פלא 44781/14). אעיר כי בשלב מקדמי זה, לא ניתן לשלול כי הבזקי הפנסים מקורם לא מתוך המחסן, אלא במי שעלו לגג והאירו דרכו באמצעות פנס מבחוץ פנימה. מכל מקום, ממכלול הראיות האמורות עולה בבירור כי בלילה המדובר בוצעה לכל הפחות עבירה של ניסיון התפרצות למחסן תנובות, וזאת תוך מעורבות של מספר ניכר של משתתפים.

אשר למשיב 1 (מוחתסב) - מחומר הראיות עולה לכאורה כי כאשר המשיב 1 נעצר בכביש 6, נמצאו בכיסיו חמישה מכשירי טלפון ניידים, ובהם מכשיר פלאפון מוטורולה מירס בצבע אפור מספר ברזל 1680 (ראו: דו"ח פעולה ותפיסה של אריאל אסולין מיום 3.2.2014; לטענות הסנגור כנגד דו"ח זה אתייחס בהמשך הדברים). משאלות החוקר בהודעתו המשטרית של המשיב 1 מיום 11.2.2014, עולה לכאורה כי מספר הטלפון של מכשיר המוטורולה מירס בצבע אפור מספר ברזל 1680, הוא 057-2472486. מספר טלפון זה אוכן במועד הרלוונטי בסמוך לזירה של מחסן תנובות (ראו: דו"חות איכון לפי זירת האירוע).

אשר למשיב 2 (רשק) - מחומר הראיות עולה לכאורה כי המשיב 2 שכר ביום 19.1.2014 רכב טויוטה שמספרו 70-216-79 מחברת ההשכרה "קשר רנט א-קאר בע"מ" (להלן: **רכב הטויוטה**). אעיר כי בימים סמוכים לכך,

שכר ג'בר רכבים אחרים מאותה חברת השכרה (ראו: מסמכים מחברת ההשכרה האמורה). בחקירתו במשטרה אישר המשיב 2 כי הוא זה ששכר את רכב הטויוטה, ואף טען כי מהיום בו שכר את הרכב ואילך, הוא האדם היחיד שנהג ברכב ולא יכול להיות שנתן לאדם אחר לנהוג בטויוטה ששכר (ראו: הודעה משטרתית של המשיב 2 מיום 5.2.2014, ש' 21-32). אותו רכב טויוטה שהמשיב העיד כי הוא זה ששכר אותו וכי הוא היחיד שנהג עליו, נצפה בדו"ח העיקוב בסביבת מחסן תנובות. יוער כי אין אינדיקציה מדו"חות העיקוב כי אדם אחר נהג ברכב הטויוטה. עוד יוער כי בחלק מהדרך, נצפה רכב הטויוטה נוסע אחרי רכב הונדה שמספרו 74-250-52. מדובר ברכב הונדה שג'בר שכר מאותה חברת השכרה ובסמיכות זמנים למועד בו המשיב 2 שכר מאותה חברה את רכב הטויוטה. באותו דו"ח עיקוב נצפה גם רכב קאיה מס' 46-376-79, שאף הוא נשכר על-ידי ג'בר בסמיכות זמנים מאותה חברת השכרה ממנה שכר המשיב 2 את רכב הטויוטה (ראו: דו"ח אישי של עוקב 6030).

7. **בכל הנוגע לאירוע במחסן טירת יהודה** - מהודעתו במשטרה של בעל העסק מר חדד עולה כי בלילה שבין 28.1.2014 לבין ה- 29.1.2014 הופעלה האזעקה במחסן, והוא הגיע לשם יחד עם סייר של חברת אבטחה. נמצא כי נעשה פתח בתקרה דרכו חדרו פורצ'ים פנימה, וכי הפורצ'ים פגעו במערכת האזעקה והתקשורת ואף עקרו חוטים ממקומם. עם זאת, בעת שבעל העסק הגיע למקום, הוא כבר לא ראה את הפורצ'ים. לטענתו, לא נגנב מהמחסן דבר (ראו: הודעתו של יצחק חדד מיום 29.1.2014, וכן תמונות בתיק פלא 48476/14). מדו"ח פעולה של החוקר שמעון זכריה מיום 29.1.2014 (תיק פלא 48476/14) עולה כי במצלמות האבטחה נראתה בשעה 00:22 דמות של פורץ מכוסה פנים ועם כפפות. הפורץ נראה אוחז בפנס בידו, מטפס ונכנס למשרדי המחסן דרך חלון. בשלב מסוים הקלטת המצלמות הופסקה, ככל הנראה עקב קריעת החוטים. מדו"חות העיקוב עולה כי באירוע היו מעורבים מספר כלי רכב ובהם משאית גרר מס' 58-207-61, בה נמצא בדיעבד מכשיר משבש התדרים (ראו: דו"ח אישי של עוקב 6020 ודו"ח אישי של עוקב 652; לעניין תפיסת מכשיר משבש התדרים ראו: פסקה 3 לעיל). בהתחשב בכל אלה, ברי כי בלילה המדובר התבצעה עבירה של התפרצות למחסן טירת יהודה וכן עבירות נלוות (לרבות עבירה של היזק לרכוש) וזאת על-ידי מספר מעורבים.

אשר למשיב 1 (מוחתב) - מדו"ח אישי של עוקב 6020 וכן מדו"ח אישי של עוקב 652, עולה כי המשיב 1

זוהה על-ידי שני העוקבים בלילה הרלוונטי על-פי תמונה כשהוא נפגש עם ג'בר והמשיב 2, וזאת בסביבה קרובה יחסית למושב טירת יהודה (בתחנת דלק באזור מושב נחלים). אוסיף ואומר כי מספר מכשיר הטלפון שלכאורה נתפס ברשותו של המשיב 1 ביום המעצר (ראו: פסקה 6 לעיל), אכן במועד הרלוונטי בסמוך לזירה של מחסן טירת יהודה (ראו: דו"חות איכון לפי זירת האירוע).

אשר למשיב 2 (רשק) - מדו"ח אישי של עוקב 6020 וכן מדו"ח אישי של עוקב 652, עולה כי גם המשיב 2

זוהה על-ידי שני העוקבים בלילה הרלוונטי על-פי תמונה כשהוא נפגש עם ג'בר והמשיב 1, וזאת בסביבה קרובה יחסית למושב טירת יהודה (בתחנת דלק באזור מושב נחלים). בנוסף, רכב הטויוטה אשר המשיב 2 אישר בחקירתו כי הוא זה ששכר אותו וכי הוא היחיד שנהג בו (ראו: פסקה 6 לעיל), נצפה באזורים סמוכים לטירת יהודה בלילה המדובר (ראו: דו"ח אישי של עוקב 6020). יוער כי אין אינדיקציה מדו"חות העיקוב כי אדם אחר נהג ברכב הטויוטה.

8. **בכל הנוגע לאירוע במחסן מעיינות נצרת** - מהודעתו במשטרה של בעל העסק מר שיבלי עולה כי בלילה שבין יום ה- 29.1.2014 לבין יום 30.1.2014 הוא קיבל טלפון ממערכת כיבוי אש המותקנת בעסק לפיו גלאי העשן

מופעל. בעל העסק הגיע למקום, הבחין באבק על הרצפה והזעיק את המשטרה. לאחר שהוזז משטחי שתייה שהיו במחסן, התגלה כי הפורצים פתחו שני חורים בקוטר רחב יחסית בקיר החוצץ בין המחסן לבין מפעל נטוש הצמוד למחסן. עוד התגלה כי הפורצים כופפו קיר פח כדי להיכנס לשטח המפעל הנטוש הצמוד למחסן (ראו: הודעתו של נסירה שיבלי מיום 30.1.2014, צילומים וכן מזכר של רן כרמלי מיום 4.2.2014 בתיק פלא 53033/14). מדו"ח עיקוב אישי ומהודעה משטרתית של עוקב 6021 עולה כי בלילה הרלוונטי נצפו חמש דמויות בקרבת מבנה המחסן. שתיים מהדמויות נותרו להמתין, ושלוש דמויות הקיפו את המבנה. שתיים מתוך שלוש הדמויות התקדמו לכיוון המבנה המערבי ונעלמו שם, ולאחר מספר דקות שבו, חברו לדמות השלישית והקיפו את המבנה לכיוון חלקו הצפון-מזרחי. מיתר דו"חות העיקוב באותו הלילה עולה כי בפעולה היו מעורבים מספר כלי רכב שנעו או המתו בסביבה הקרובה למחסן, לרבות שתי משאיות. על אחת משתי המשאיות (ל.ז. 58-207-61) נהג אותו לילה ג'בר. מדובר באותה משאית בה נמצא בדיעבד מכשיר משבש התדרים (ראו: דו"חות אישיים של עוקבים 6022, 6035, 652). בהתחשב בכל אלה, ברי כי בלילה המדובר התבצעה עבירה של התפרצות למחסן מעיינות נצרת (או למצער עבירה של ניסיון התפרצות לשם) וכן עבירות נלוות (לרבות עבירה של היזק לרכוש). כל זאת, על-ידי מספר מעורבים.

אשר למשיב 1 (מוחתב) - מדו"ח אישי של עוקב 652 עולה כי באותו הלילה זוהה המשיב 1 לפי תמונה, כשהוא נוסע באזור הקרוב למיקום המחסן, ומחליף רכבים - תחילה נסע ברכב פורד, ולאחר מכן עבר לנהוג ברכב הטויוטה (אותו רכב טויוטה שהמשיב 2 שכר וטען כי רק הוא נהג בו). רכב הטויוטה בו נהג המשיב 1 נצפה חונה ביישוב הסמוך למחסן בו נערכה ההתפרצות, ולאחר מכן עוזב את המקום ביחד עם רכב הפורד. יוער כי לא נעלמה מעיני טענת הסנגור כנגד אמינות הדו"ח האישי של עוקב 652 הנ"ל, בשים לב לכך שהדו"ח נכתב ביום 4.2.2014, קרי- לאחר מעצרו של המשיב. עם זאת, בירור טענה זו יצטרך להיעשות במסגרת התיק העיקרי. מכל מקום, יוער כי מספר מכשיר הטלפון שלכאורה נתפס ברשותו של המשיב 1 ביום המעצר (ראו: פסקה 6 לעיל), אוכן במועד הרלוונטי בסמוך לזירה של מחסן מעיינות נצרת (ראו: דו"חות איכון לפי זירת האירוע).

אשר למשיב 2 (רשק) - מדו"ח אישי של עוקב 652 עולה כי באותו הלילה זוהה המשיב 2 לפי תמונה, כשהוא נהג על משאית רנו מס' 47-885-00. מדובר באותה משאית רנו שג'בר שילם לאחר (אחמד חמודה) כדי שאותו אחר יסכים לרשום אותה על שמו ולמסור אותה לשימושו של ג'בר (הודעת אחמד חמודה מיום 11.2.2014). יחד עם זאת, יש לציין כי מדו"חות העיקוב עולה כי רשק נצפה נהג במשאית האמורה בתחילת אותו הלילה בסביבות כפר קאסם, שהינו רחוק יחסית מאזור נצרת עילית בו ממוקם המחסן המדובר. אין בתיק נתוני איכון לגבי המשיב 2. בהתחשב בכך, לא מצאתי בחומר שהובא לעיוני ראיה לכאורית משמעותית הקושרת את משיב 2 לנוכחות בזירה סמוכה למחסן במועד בו בוצעה ההתפרצות.

9. **בכל הנוגע לאירוע במחסן הממתקים** - מהודעתו במשטרה של בעל העסק מר לוי עולה כי בלילה של יום 30.1.2014, בשעה 23:00, קיבל בעל העסק טלפון ממוקד חברת האבטחה שהודיע לו כי האזעקה של העסק הופעלה. בעל העסק ניסה להתחבר למצלמות העסק מביתו, ללא הצלחה. לפיכך, אחיו של בעל העסק הגיע למקום ביחד עם סיור של חברת האבטחה, ולאחר מכן הצטרף אליהם בעל העסק. כאשר הם נכנסו למחסן, הם גילו כי הפורצים יצרו פתח בתקרה כדי להיכנס למחסן פנימה. בנוסף, הפורצים יצרו נזק לתקרה האקוסטית כדי להגיע לחוטים, וכן קרעו חוטי טלפוניה, חתכו את החוטים של מרכזת המחשבים וניסו לפגוע במערכת האזעקה. לטענת בעל העסק, הפורצים יצרו מיסוך לכרטיס הסיים, שכן בניגוד לפריצות קודמות, הפעם בעל העסק לא קיבל בשעת אמת

מסרון לטלפון הנייד שלו המודיע על הפריצה (המסרון הגיע לטלפון של בעל העסק בשעה 1:12, על-אף שההודעה נשלחה לכאורה בשעה 23:27) (ראו: הודעה משטרית של גלעד לוי מיום 2.2.2014 וכן צילומים מזירת האירוע). מהדו"חות האישיים של עוקבים 652, 6029 ו- 6020 עולה כי בפעולה היו מעורבים מספר כלי-רכב שנעו או חנו בסביבה הקרובה לזירת המחסן הרלוונטי. בהתחשב בכל אלה, עולה כי בלילה המדובר התבצעה עבירה של התפרצות למחסן הממתקים וכן עבירות נלוות (לרבות עבירה של היזק לרכוש) וזאת על-ידי מספר מעורבים.

אשר למשיב 1 (מוחתסב) - מדו"חות אישיים של עוקבים 652, 6020 ו- 6029, עולה כי המשיב 1 זוהה על-ידי עוקב 652 בלילה הרלוונטי על-פי תמונה, כשהוא נוהג ברכב הטיוטה (אותו רכב טיוטה שהמשיב 2 שכר וטען כי רק הוא נוהג בו). רכב הטיוטה בו נהג המשיב 1 וכן רכב פורד נוסף אליו עלה ג'בר, נצפו נוסעים וחונים יחדיו במקומות קרובים גיאוגרפית למחסן הממתקים בבית שמש. בשעה 02:50 נצפו ארבע דמויות מגיעות משביל עפר ועולות לאחד משני הרכבים שעצרו יחד בסמוך לשביל העפר. אוסיף ואומר כי מספר מכשיר הטלפון שלכאורה נתפס ברשותו של המשיב 1 ביום המעצר (ראו: פיסקה 6 לעיל), אוכן במועד הרלוונטי בסמוך לזירה של מחסן הממתקים (ראו: דו"חות איכון לפי זירת האירוע).

אשר למשיב 2 (רשק) - למיטב הבנתי, הראיה הלכאורית היחידה הקושרת משיב זה לאירוע במחסן הממתקים, היא הנוכחות של רכב הטיוטה בסביבה גיאוגרפית שקרובה למחסן. אמת, מדובר באותו רכב טיוטה שהמשיב 2 אישר בחקירתו במשטרה כי הוא זה ששכר אותו ואף טען כי הוא היחיד ששתמש ברכב ונוהג עליו (ראו: פיסקה 6 לעיל). דא עקא, מדו"ח אישי של עוקב 652 עולה כי באותו לילה נהג בטיוטה המשיב 1 דווקא. אין זיהוי לפי תמונה לגבי המשיב 2 באותו הלילה, ואף אין נתוני איכון לגבי משיב זה. לפיכך, ניתן לומר כי עוצמת הראיות הלכאוריות בעניינו של המשיב 2 בכל הנוגע למחסן הממתקים, אינה משמעותית.

(ב) בחינת התשתית הראייתית הלכאורית במבט כולל, אל מול גרסאות המשיבים במשטרה וטענות ההגנה

10. **בכל הנוגע למשיב 1 (מוחתסב) -** כתב-האישום עוסק בארבעה אירועים נפרדים בנוגע למחסנים המצויים במקומות שונים ברחבי הארץ שאינם סמוכים למקום מגוריו של המשיב בירושלים, והתרחשו בטווח-זמנים כולל של כעשרה ימים. המשיב 1 אוכן בזירות המצויות בקרבתם של כל ארבעת המחסנים בהם בוצעו העבירות במועדים הרלוונטיים לכתב-האישום. בנוסף, המשיב 1 זוהה לפי תמונה על-ידי עוקבים, כשהוא נמצא במקומות שקרובים גיאוגרפית לשלושה מתוך ארבעת המחסנים, בסמיכות זמנים למעשי ההתפרצות. זאת ועוד; זמן קצר לפני ההתפרצות למחסן טירת יהודה, נצפה המשיב 1 כשהוא נפגש עם ג'בר והמשיב 2. באירוע מחסן הממתקים, נצפה המשיב 1 נוהג באחד משני הרכבים שאספו ארבע דמויות משביל העפר בשעה 02:50 לפנות בוקר, בסביבה הסמוכה גיאוגרפית לאזור מחסן הממתקים לאחר ההתפרצות שבוצעה שם. יצוין כי הן באירוע מחסן מעיינות נצרת והן באירוע מחסן הממתקים, נצפה המשיב 1 כשהוא נוהג ברכב טיוטה, שהמשיב 2 שכר מאותה חברת השכרה ממנה שכר ג'בר כלי-רכב. אוסיף ואומר כי בעת מעצרו, נתפסו לכאורה על המשיב 1 חמישה מכשירי טלפון נייד.

הראיות האמורות צריכות להיבחן על-רקע התמונה הכללית העולה מחומר הראיות הלכאוריות שבתיק, לפיה עסקינן בחבורת פורצים מתוחכמת, בה מעורבים מספר ניכר של שותפים אשר חלקם נוטלים חלק בהתפרצות עצמה, וחלקם עוסקים בהנעת כלי הרכב והמשאיות, לרבות משאית שעליה נמצא בדיעבד מכשיר משבש תדרים.

עיון בהודעותיו של המשיב 1 במשטרה מעלה כי הוא לא הציג הסבר כלשהוא לראיות הלכאוריות הקיימות כנגדו. בחקירתו מיום 3.2.2014 בשעה 00:12 המשיב 1 נשאל מה עשה ביום 30.1.2014 (ליל ההתפרצות למחסן הממתקים), והוא ענה כי היה עם חבר בשם אחמד זינה מכפר עקב, אולם לא ידע למסור את מספר הטלפון שלו או פרטים על בני משפחתו. זאת ועוד; בחקירתו מיום 11.2.2014 ש' 70 ואילך, המשיב 1 לא זכר לומר באיזו שעה נפגש עם החבר הנ"ל והאם המפגש ביניהם היה בבוקר, בצהריים או בלילה. כאשר המשיב 1 נשאל מה עשה ביום 29.1.2014 (ליל ההתפרצות למחסן מעיינות נצרת), השיב כי אינו זוכר (חקירה מיום 3.2.2014 בשעה 00:12 ש' 35). הוא אף לא זכר לומר מה עשה ביתר לילות האירועים נשוא כתב-האישום, ולא הציג כל אליבי. כאשר המשיב 1 נשאל על האירועים הנדונים בכתב-האישום ועל הראיות הלכאוריות הקושרות אותו לאותם האירועים, טען כי אינו יודע על מה מדובר. בכל הנוגע לכך שנצפה נוהג ברכב הטיוטה בזיקה לחלק מהאירועים נשוא כתב-האישום, ענה המשיב 1 כי יש לתחקר את בעל הרכב וכי הוא לא יודע על כך דבר (חקירה מיום 11.2.2014). כך יוצא שהמשיב 1 לא סיפק כל הסבר - ודאי לא הסבר סביר - למכלול הראיות הנסיבתיות העולות מדו"חות העיקוב בתיק, מהם עולה לכאורה כי המשיב 1 זוהה בזיקה לשלושה מתוך ארבעת האירועים בכתב-האישום. אעיר כי טענות הסנגור כנגד אמינות הזיהוי על-ידי העוקבים (בשים לב למרחק הזיהוי, תנאי תאורה וכיוצ"ב) מקומן להתברר בתיק העיקרי. כך גם טענות הסנגור כנגד אופן רישום הערות הזיהוי בדו"חות אישיים של עוקב 6020 ועוקב 652 בזיקה לאירוע במחסן טירת יהודה.

אשר למכשירי הטלפון הנייד שלכאורה נתפסו ברשות המשיב 1, לרבות מכשיר הטלפון שאוכן בארבע הזירות - המשיב 1 טען בחקירתו מיום 5.2.2014 ומיום 11.2.2014 כי מלבד מכשיר טלפון נייד אחד, לא נתפסו עליו יתר מכשירי הטלפון הנטענים. לטענת המשיב 1, מכשיר הטלפון שאוכן בזירות ביצוע העבירות לא נתפס עליו ולא שייך לו, ולמעשה מדובר בבלבול של השוטרים שתפסו מספר מכשירי טלפון ניידים על מספר חשודים בעת המעצר בכביש 6, ושייכו את המכשיר הנדון בשגגה למשיב 1. על טענה זו חזר הסנגור בטיעונו לפניי. בהתייחס לטענה האמורה אעיר כי היא נוגעת לאמינות דו"ח הפעולה והתפיסה של השוטר אסולין, ומקומה להתברר בתיק העיקרי. אציין רק כי מעיון בדו"ח הפעולה והתפיסה של השוטר אסולין עולה לכאורה כי השוטר אסולין עצר את המשיב 1 בלבד (להבדיל מחשודים אחרים שהיו במקום), תפס את מכשירי הטלפון הנייד שהיו ברשותו של המשיב 1 וסימן אותם בעת שהגיע למשרד. אוסיף ואומר כי מדו"ח הפעולה והתפיסה של השוטר אריק בזק מיום 3.2.2014, עולה לכאורה כי השוטר בזק עצר חשוד אחר בפרשה (עאסם סלאימה) שגם עליו נתפסו חמישה מכשירי טלפון סלולאריים. פרטי המכשירים מפורטים בדו"ח של השוטר בזק, והמכשירים סומנו לכאורה עם הגעת השוטר למשרדו. מכאן שטענת המשיב 1 בחקירתו המשטרית ובדין לפניי לפיה השוטרים בלבדו בין המכשירים שנתפסו בשטח, אינה נתמכת בחומר הראיות הלכאורי הקיים בתיק. מכל מקום, מאחר שמשיב 1 זוהה לפי תמונה על-ידי עוקבים בזיקה לשלושה מתוך ארבעת האירועים נשוא כתב-האישום, הרי דו"חות האיכון אינם הראיה הלכאורית היחידה לנוכחותו של המשיב 1 בסמיכות גיאוגרפית לזירות האירועים במועדים הרלוונטיים לכתב-האישום. זאת ועוד; הדו"חות האישיים של העוקבים שזיהו את המשיב 1 בזירות השונות, מאששים ותומכים בנתוני האיכון לגבי משיב זה.

אוסיף ואציין כי המשיב 1 נתן בחקירתו המשטרית תשובות שאינן עולות בקנה אחד עם חומר הראיות הלכאורי שבתיק. כך למשל, המשיב 1 השיב בחקירתו מיום 3.2.2014 שעה 21:52 ש' 6 ואילך כי אינו נוהג כלל. תשובה זו אינה מתיישבת לכאורה עם הראיות האחרות הקיימות בתיק, לפיהן המשיב 1 זוהה על-ידי העוקבים ונצפה נוהג ברכב הטיוטה בזיקה לשני אירועים - אירוע מחסן מעיינות נצרת ואירוע מחסן הממתקים. דוגמה נוספת: המשיב 1 טען בחקירתו מיום 3.2.2014 שעה 21:52 ש' 28 כי "אין לי קשר עם הנפטר [ג'בר] בכלל". גם בחקירתו מיום 5.2.2014 ש' 55 ואילך, טען המשיב 1 כי אין לו קשר עם ג'בר וכי אינו זוכר מתי והאם נפגש עימו בחודש האחרון. תשובות אלה של

המשיב 1 אינן מתיישבות לכאורה עם דו"חות אישיים של עוקבים 6020 ו- 652 לפיהם המשיב 1 זוהה לפי תמונה ונצפה כשהוא נפגש עם ג'בר בליל האירוע של מחסן טירת יהודה (28.1.2014). בחלקים מסוימים של החקירות בחר המשיב 1 לשמור על זכות השתיקה, דבר היכול לחזק את הראיות כנגדו (ראו למשל: חקירה מיום 3.2.2014 שעה 21:52 ש' 30 ואילך; חקירה מיום 5.2.2014 ש' 74 ואילך).

11. סיכומם של דברים; הצטברות מכלול הראיות הלכאוריות כנגד המשיב 1 בנוגע לארבעת האירועים נשוא כתב-האישום שהתרחשו במקומות שונים בארץ בפרק זמן כולל של כ- 10 ימים בלבד, בלא שהמשיב 1 מוסר הסבר כלשהוא להצטברותן של הראיות הנסיבתיות כנגדו, וכן מוסר תשובות שאינן עולות בקנה אחד עם ראיות לכאוריות אחרות בתיק, ואף בחלק מהחקירות במטרה שומר על זכות השתיקה - כל אלה במשקלם המצטבר יחדיו, מובילים למסקנה כי מתקיימת תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה מספקת בעניינו של המשיב 1, באופן המקים סיכוי סביר להרשעה בעבירות המיוחסות לו בכתב-האישום כנדרש לצורך מעצר עד תום ההליכים.

12. אציין כי הגעתי למסקנה האמורה בלא שנעלמה מעיני טענת הסנגור לפיה טרם הגיעו תוצאות של בדיקות פורנזיות שונות שבוצעו בתיק (לרבות טביעות נעל שנלקחו מהזירה במחסן טירת יהודה ומהזירה במחסן הממתקים; טביעות אצבע שנלקחו מהזירה במחסן הממתקים; וכן בדיקת ד.נ.א מפחית שתייה שנלקחה מהזירה במחסן מעיינות נצרת). פשיטא כי כאשר תוצאות הבדיקות תגענה, ניתן יהיה לשקול את השלכתן על התשתית הראייתית הלכאורית. יחד עם זאת, אני רואה לציין כי בשלב זה, על-בסיס חומר הראיות הנוכחי בתיק, ספק בעיניי אם המשיב 1 היה זה שפרץ (או ניסה לפרוץ) בגופו למחסנים, ונראה לכאורה כי תפקידו היה כמבצע בצוותא במערך הקשור לכלי-הרכב (כמוביל, כפותח-ציר וכיוצ"ב).

13. **בכל הנוגע למשיב 2 (רשק)** - הראיות לכאורה הקושרות את המשיב 2 לאירועים במחסן מעיינות נצרת ובמחסן הממתקים אינן משמעותיות בעוצמתן, ובעניין זה אני מפנה לטעמים שפורטו בפסקאות 8 ו- 9 לעיל. אשר לאירועים במחסן תנובות ובמחסן טירת יהודה - קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת שיש בהן כדי לקשור את משיב 2 לאירועים אלה. בכך במיוחד, בנוגע לאירוע במחסן טירת יהודה לגביו זוהה המשיב 2, בין היתר, כשהוא נפגש בליל ההתפרצות עם ג'בר והמשיב 1 וזאת במקום המצוי בקרבה גיאוגרפית למחסן. יחד עם זאת, אני רואה לציין כי הראיות הלכאוריות בנוגע לשני האירועים האמורים, מתבססות גם על נוכחותו של רכב הטיוטה בסמוך לזירת העבירות (ראו: פסקאות 6 ו- 7 לעיל). לכאורה, הנוכחות האמורה של רכב הטיוטה קושרת את המשיב 2 לביצוע העבירות, שכן מדובר ברכב שהמשיב 2 שכר אותו, ואף טען בחקירתו המשטרתית שאף אחד אחר אינו נוהג עליו. זאת ועוד; בדו"חות העיקוב אין אינדיקציה לכך שאדם אחר נהג על רכב הטיוטה באותם שני אירועים נדונים. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מכך שקיימים בתיק דו"חות עיקוב וזיהוי מהם עולה לכאורה כי בשני האירועים האחרים (אלה הנוגעים למחסן מעיינות נצרת ולמחסן הממתקים), היה זה המשיב 1 שנהג ברכב הטיוטה (ולא המשיב 2). בהתחשב בכך, הראיות לכאורה כנגד המשיב 2 לגבי האירועים במחסן תנובות ובמחסן טירת יהודה, נחלשות במידה מסוימת בעוצמתן, ככל שהן מתבססות על עצם הנוכחות של רכב הטיוטה בקרבת שני המחסנים האמורים. ועדיין, אני סבורה כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת בנוגע לשני המחסנים הנדונים. בכל הנוגע למחסן טירת יהודה, הרי כפי שכבר צוין, המשיב 2 זוהה כשהוא נפגש עם ג'בר והמשיב 1 במקום הסמוך גיאוגרפית למחסן. בכל הנוגע למחסן תנובות, נצפה רכב הטיוטה נוסע בסמיכות לכלי-רכב אחרים שג'בר שכר מאותה חברת השכרה ממנה שכר המשיב 2 את רכב הטיוטה. כלי-הרכב הנ"ל נצפו נוהגים בקרבה גיאוגרפית לאזור המחסן המדובר. כאמור, אין בתיק אינדיקציה אחרת לכך שהמשיב 1 הוא שנהג ברכב

למען שלמות התמונה, אוסיף ואומר כי נמצאה התאמה ראשונית בין טביעת אצבע של המשיב 2 לבין טביעת אצבע שנלקחה מהחלק הפנימי של דלת אחורית שמאלית ברכב פורד ל.ז. 15-367-66 (ראו: מזכר של רונן מזרחי מיום 18.2.2014 וכן דו"ח זיהוי מעבדה). מדובר באותו רכב פורד שלפי דו"חות העיקוב נטל חלק באירועים נשוא כתב-האישום, ושבמועדים שונים נראו נוסעים או נוהגים בו גם המשיב 1 או ג'בר. לפיכך, יש בהימצאותה של טביעת האצבע האמורה כדי לחזק את הראיות הלכאוריות כנגד המשיב 2 באופן כללי. עם זאת, לפי החומר שלפניי לא ברור האם יש בטביעת האצבע הנדונה, כשלעצמה, כדי לקשור את המשיב 2 לאחד האירועים הספציפיים בכתב-האישום (המדינה לא טענה לכך בטיעוניה לפניי).

מכל מקום, מהודעותיו של המשיב 2 במשטרה מיום 3.2.2014 ומיום 5.2.2014 עולה כי המשיב 2 לא הציג הסבר - ודאי לא הסבר סביר - לראיות לכאורה הקושרות אותו לעבירות הנטענות. כך למשל, בחקירה מיום 3.2.2014 ומיום 5.2.2014 לא נמסר בחקירה הסבר סביר מדוע שכר המשיב 2 תמורת 5,000 ₪ את רכב הטויוטה שהיה מעורב בכל ארבעת האירועים נשוא כתב-האישום. טענת המשיב 2 כי שכר את הטויוטה כדי "שיהיה לי מקום לשים ברכב" (הודעה מיום 5.2.2014, ש' 26), אינה משכנעת בשים לב לכך שלטענת המשיב 2 יש לו שני רכבים הרשומים על-שמו והוא אינו עובד. זאת ועוד; המשיב 2 טען כי רק הוא נהג ברכב הטויוטה ששכר; כי לא נתן לאף אדם אחר לנהוג עליו; כי מעולם לא איפשר למשיב 1 לנהוג באותו הרכב; וכי לא יתכן שהמשיב 1 נהג ברכב בלי שהמשיב 2 ידע על כך (שם, ש' 42-43, 47). טענות אלה אינן מתיישבות לכאורה עם דו"חות העיקוב בהם זוהה המשיב 1 נוהג ברכב הטויוטה המדובר.

באופן כללי, ניתן לומר כי התשובות של המשיב 1 בחקירתו במשטרה לקו בעמימות רבה. בחקירתו הראשונה מיום 3.2.2014 שמר המשיב 2 על זכות השתיקה בחלקים ניכרים של החקירה. בחקירתו מיום 5.2.2014 נשאל המשיב 2 על מועדי האירועים המפורטים בכתב-האישום, וטען כי אינו זוכר היכן היה באותם המועדים, תוך שהכחיש מעורבות בביצוע העבירות שיוחסו לו. עם זאת, המשיב 2 לא שלל בתשובותיו אפשרות לפיה לפעמים בשעות הלילה הוא מסתובב עם המשיב 1 ועם ג'בר ומטייל עימם ברחבי הארץ (שם, ש' 121-122). לשאלה האם יש הסבר לכך שנצפה נוהג על משאית רנו, ענה המשיב 2 "אולי" וטען שבדק משאיות לקנייה בלילה, אולם לא זכר של מי היתה המשאית עליה נהג (שם, ש' 130 ואילך).

14. סיכומם של דברים; אני סבורה כי בכל הנוגע לאירועים במחסן מעיינות נצרת ובמחסן הממתקים, הראיות הלכאוריות כנגד המשיב 2 הן בעוצמה שאינה משמעותית. בהקשר זה, אזכיר כי שמירה על זכות השתיקה וכן סתירות ותהיות העולות מגרסת חשוד במשטרה, יכולות לחזק את ה"יש" הראייתי, אולם אין בכוחן ליצור "יש מאין". לגבי האירועים במחסן תנובות ומחסן טירת יהודה, אני סבורה כי הראיות הנסיבתיות הקיימות, בצירוף העדר הסבר סביר לראיות אלה בחקירת המשיב 2 במשטרה, וכן החיזוק שנמצא בשמירתו של המשיב 2 על זכות השתיקה בחלק מהחקירה המשטרית, ואף תהיות שונות שעלו מתשובותיו בחקירה - כל אלה בהצטברם יחדיו מקימים תשתית ראייתית לכאורית מספקת לקיומו של סיכוי סביר להרשעה. יחד עם זאת, אף שבעניינו של המשיב 2 מתקיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת לגבי שניים מתוך ארבעת האירועים נשוא כתב-האישום (מחסן תנובות ומחסן טירת יהודה), ניתן לומר כי עוצמתן אינן מן הגבוהות (במיוחד בעניינו של מחסן תנובות).

15. **סוף דבר** - ניתן לומר כי בעניינו של המשיב 1 מתקיימת תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים בנוגע לארבעת האירועים נשוא כתב-האישום. אשר לעניינו של הנאשם 2 - מתקיימת תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה מספקת לפחות לגבי שניים מתוך ארבעת האירועים נשוא כתב-האישום (מחסן תנובות ומחסן טירת יהודה). מדובר בעוצמת ראיות לכאורה נמוכה יותר ביחס למשיב 1.

עילת מעצר

16. עבירות רכוש אינן מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים. זאת ועוד; עסקינן בעבירות של התפרצות (או ניסיון לכך) לגבי מחסנים של בתי עסק, להבדיל מבית מגורים. יחד עם זאת, בית המשפט העליון כבר עמד על כך כי בנסיבות מסוימות עבירות רכוש - לרבות בנוגע לבתי עסק - עלולות להקים עילת מסוכנות. לצורך כך, יש לבחון את טיב המעשה ונסיבות ביצועו וכן את טיבו של העושה (ראו והשוו: בש"פ 45/10 מסארה נ' מדינת ישראל (8.1.2010)).

אשר לנסיבות ביצוע העבירות - במקרה דנן, חברו המשיבים למספר מעורבים נוספים וקשרו קשר להתפרץ למחסנים של בתי-עסק שונים ברחבי הארץ לצורך גניבת סחורה בשווי רב. העבירות נעשו בסמיכות זמנים זו לזו, בפרק זמן קצר בן כעשרה ימים. למעשים קדם תכנון מוקדם אשר כלל בחירה מראש של יעדי ההתפרצות, הכנת כלי רכב ובהם משאיות, וכן הצטיידות במכשיר לשיבוש תדרים לפחות בחלק מהמקרים. מהחומר שבתיק עולה כי נעשה לכאורה שימוש בכלי-רכב שכורים וכן בטלפונים ניידים "מבצעיים". בשני אירועים לפחות, נפערו פתחים בגגותיהם של המחסנים כדי לאפשר כניסה למבנה (מחסן טירת יהודה ומחסן הממתקים). באירוע נוסף, נשברו חלקים מקירותיו של המבנה לצורך אותה מטרה (מחסן מעיינות נצרת). זאת ועוד; בשניים מהאירועים (מחסן טירת יהודה ומחסן הממתקים) נגרם נזק מכוון לחוטי התקשורת והמחשבים. בכלל המקרים, המעשים הופרעו עקב הגעתם של סיירי אבטחה ו/או בעלי העסקים למקום. נראה כי רק מסיבה זו נמלטה החבורה מארבעת המחסנים ללא נטילת שלל. ארבעת האירועים כללו מספר ניכר של מעורבים שפעלו בצוותא חדא, באורח שיטתי, בהיקף ניכר ותוך שימוש באמצעים מיוחדים. אף שכל האירועים הסתיימו בעזיבת מבצעי העבירות את הזירה בלא לגנוב דבר מהמחסנים, היו האירועים עלולים בקלות להסלים עד כדי פגיעות בגוף ובנפש, לו חלילה היתה נוצרת התקלות אלימה לצורך השגת הרכוש או לצורך הימלטות מעונש. כל אלה, יוצרים סיכון ממשי לביטחון אדם והציבור (ראו והשוו: בש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל (18.09.1998)). אוסיף ואומר כי מסקנה זו בעינה עומדת אף אם לצורך הדיון שלפניי אקבל את טענת הסנגור לפיה בשניים מתוך ארבעת האירועים נשוא כתב-האישום בוצע ניסיון התפרצות, ולא עבירה מושלמת. עוד אציין כי מסקנתי האמורה תקפה גם בעניינו של המשיב 2, שהרי קבעתי כי לפחות בנוגע לשניים מבין ארבעת המקרים נשוא כתב-האישום, מתקיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת (אף אם אינה מן הגבוהות, במיוחד בנוגע למחסן תנובות).

אשר לנסיבותיהם של העושים - בחינת עברו הפלילי של המשיב 1 מלמדת כי בעברו הרשעה אחת משנת 2008 בגין עבירות גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון אשר בוצעו בשנת 2006 בגין נידון המשיב 1, בין היתר, לשישה חודשי עבודות שירות. בחינת עברו הפלילי של המשיב 2 מלמדת כי בעברו הרשעה אחת משנת 2000 בגין עבירות תקיפה בתנאים מחמירים וחבלה במזיד ברכב אשר בוצעו בשנת 1997, בגין נידון למאסר מותנה וקנס. מדובר בהרשעה שהתיישנה. הנה כי כן, שני המשיבים הינם בעלי הרשעה קודמת (אף שיש לציין כי מדובר בעבר פלילי ישן יחסית ואשר אינו מן

השילוב של טיב המעשים ונסיבות ביצועם בצירוף קיומה של הרשעה קודמת לכל אחד מהמשיבים, מוביל למסקנה כי במקרה שלפניי קמה עילת מעצר של מסוכנות לביטחון אדם והציבור בנוגע לשני המשיבים. (במאמר מוסגר יוער כי המאשימה לא טענה לפניי לקיומה של עילת מעצר נוספת, מלבד עילת המסוכנות).

חלופת מעצר

17. בהתאם למצוות המחוקק, יש לבחון את השאלה האם ניתן להסתפק בחלופת מעצר שיהיה בה כדי להפחית את הפגיעה בחירות. נוכח המסקנה אליה באתי בעניין קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה מספקת בנוגע לשני המשיבים (אף שההיקף ומידת העוצמה של הראיות לכאורה אינה זהה בין שני המשיבים); וכן בשים לב למסוכנות הנשקפת מהמעשים בהתחשב בין היתר בתכנון, בשיטתיות ובתחכום שהיו כרוכים בביצועם; לא תהא זו מלאכה קלה לשכנע כי ניתן להסתפק בעניינם של המשיבים בחלופת מעצר. כך במיוחד בעניינו של המשיב 1, שהיקף ועוצמת הראיות לכאורה בעניינו משמעותיים יותר ביחס למשיב 2, וגם הרשעתו הקודמת בפלילים קרובה יותר בציר-הזמן ביחס למשיב 2. בסופה של שקילה, ובלא לקבוע מסמרות בדבר, אני נכונה להורות על הכנת תסקיר מעצר שיבחן את רמת המסוכנות של כל אחד משני המשיבים ואת שאלת קיומה של חלופה שתוכל ליתן מענה הולם למסוכנות זו, אם וככל שחלופה כזו קיימת.

18. בסיום הדברים אציין כי הסנגור טען לפניי כי חשודים אחרים בפרשה (כגון עיסאם סלאימה) שוחררו עוד בשלב החקירה, באופן המחייב גם את שחרור המשיבים ממעצרם. בהתייחס לטענה זו של הסנגור אומר כי על-פני הדברים, על-אף שקיימות ראיות מסבכות לכאורה בעניינו של אותו סלאימה, הוא לא זוהה על-ידי העוקבים באף אחת מזירות האירועים נשוא כתב האישום, וזאת בניגוד לעניינם של שני המשיבים שלפניי. לפיכך, לא ניתן לשלול כי אותו סלאימה שוחרר בשלב החקירה, בשל הערכה כי עוצמת חומר הראיות בעניינו שונה ביחס למשיבים. מכל מקום, אין לפניי נתונים מספיקים על-מנת לקבוע כי הבקשה למעצרם של המשיבים שלפניי נעשתה באופן פסול ומפלה ביחס לחשודים אחרים בפרשה.

סוף דבר

19. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני מחליטה כדלקמן:

- א. המשך הדיון לאחר קבלת תסקיר מעצר ידחה ליום 20.3.2014 בשעה 10:45.
- ב. שירות המבחן מתבקש להכין תסקיר מעצר בעניינם של שני המשיבים ולהגישו עד יום 18.3.2014. **המזכירות תקבע תזכורת פנימית מתאימה ליום 19.3.2014.**
- ג. שני המשיבים יזומנו לדיון באמצעות שב"ס.
- ד. המשיבים יישארו במעצר עד החלטה אחרת.
- ה. המזכירות תזמן לדיון מתורגמן לשפה הערבית.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לידי שירות המבחן, בצירוף העתק של כתב-האישום.

יוער כי מלוא חומר הראיות הוחזר לידי ב"כ המאשימה.

**ניתנה היום, ל' אדר תשע"ד, 02 מרץ 2014, במעמד
הצדדים.**